

Měla jsem holoubka

Česká

Vážně, jako chorál

1. Mě - la jsem ho - loub - ka v tru - hle za - vře - né - ho,
on - jest mi u - le - těl do po - le ši - ré - ho.

2. Ne - brouk - ej, ne - brok - ej, můj zlatej ho - loub - ek,
ne - dělej, svej mi - lej ve - kci - ko za - rum - tek!

Do - po - le ši - ré - ho, na - ze - le - nej dou -
bek, tam so - bě za - hou - kal, můj zla - tej ho - lou -
mas, *eká ji nejsen doma, sjíh - cí - mo se - da -*

mf bek, můj *mf* zla - tej ho - lou - - bek.
va, *sjíh -* mi se - da - - va.

2. Nehoukej, nebroukej, můj zlatej holoubku,
nedělej svej milej většího zármutku!
Já jí ho nedělám, dělá si ho sama,
když já nejsem doma, s jinšími sedává.